

Matouš 9:16 Nikdo nedává záplatu z neseprané látky na starý šat; taková výplň se totiž ze šatu vytrhne a trhlina se ještě zhorší.

COL – Kristova podobenství 97.1 Mnozí lidé se snaží opravit nebo napravit ten či onen zlozvyk. Doufají, že se tímto způsobem stanou křesťany, začínají však na špatném místě. První práce se týká srdce. (srv. PM 46.1)

Příslaví 4:23 Víc než cokoliv jiného střež své srdce, protože z něj vycházejí prameny života.

COL – Kristova podobenství 174.3 Dříve než budeme vysvobozeni ze satanovy moci zvnějšku, musíme být vysvobozeni od jeho moci zevnitř. (srv. PM 88.5)

SpTB07 – Zvláštní svědectví, série B, 7. svazek 22.1 Pokání z toho či onoho konkrétního činu nestačí. Srdce musí být očištěno. Nesprávné jednání je způsobeno neobráceným srdcem, z něhož jako z pramene vyvěrá vše nečisté.

DA – Touha věků 172.1 Srdce je od přirozenosti zlé. A **Jób 14,4** „Kdo učiní z nečistého čisté? Nikdo.“ Žádný lidský vynález nedokáže přinést lék pro hříšné nitro. **Římanům 8,7** „Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže.“ **Matouš 15,19** „Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva, krádeže, lživá svědectví, urážky.“ (srv. TV 105.3)

DA – Touha věků 172.1 Nejprve je třeba vyčistit pramen srdce, teprve potom se z něho proudící voda může stát čistou. Člověk, který se snaží dostat do nebe svými vlastními skutky, zachováváním zákona, usiluje o nemožné. Zákonictví či formální zbožnost nikoho nezachrání. Život křesťana není úpravou či vylepšením starého života, je to úplná změna přirozenosti. Člověk umírá sám sobě a hříchu a zároveň povstává k novému životu. Takovou změnu může přivodit jen mocné působení Ducha svatého. (srv. TV 105.3)

OHC – Naše nejvyšší povolání 342.5 Záplatování nestačí. Jedinou možností je starý oděv zahodit a pořídit si nový. Náboženství vlastního já, složené z vláken, která pod náporem pokušení blednou a povolují, je třeba odhodit a nahradit náboženstvím utkaným Tím, v jehož životě sobectví nenašlo žádné místo.

OHC – Naše nejvyšší povolání 342.5 Jedině Kristův plán je bezpečný. On prohlašuje: **Zjevení 21,5** „Hle, činím všechno nové.“ **2. Korintským 5,17** „Proto jeli kdo v Kristu, je nové stvoření.“ Spasitel nikoho nepovzbuzuje k tomu si myslet, že přijme náboženství plné záplat. Takové náboženství nemá v Jeho očích žádnou hodnotu. Zpočátku se může zdát, že je tam něco ze sebe a něco z Krista. Brzy se však ukáže, že v něm není z Krista vůbec nic. Záplat sobectví přibývá, až je jimi pokryt celý oděv....

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.6 Vyspravované náboženství nemá u Boha ani tu nejmenší hodnotu. Bůh vyžaduje celé srdce. Žádná jeho část nesmí být vyhrazena pro rozvoj zděděných nebo vypěstovaných sklonů ke zlu. Být drsný, přísný, příliš sebestředný, sobecký, dbát na vlastní sobecký zájem, a přitom horlivě usilovat o to, aby ostatní jednali nesobecky, je náboženství, které je Bohu odporné. Mnozí mají právě takovou každodenní zkušenost, ale je to nesprávné představování Kristova charakteru (Dopis 31a, 1894).

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.3 Bůh s hříchem nedělá žádný kompromis. Opravdové obrácení mění zděděné a vypěstované sklony ke zlému.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.5 Kristus s lítostivou něhou pohlíží na všechny, kdo mají smíšený charakter. Lidé s takto záplatovaným charakterem mají spojení s Kristem tak křehké, že je naprosto bezcenné (Dopis 105, 1893).

SC – Cesta ke Kristu 43.2 Bohu musí být odevzdáno celé srdce, jinak v nás nemůže dojít ke změně, která nás má obnovit k jeho obrazu. Jsme ze své přirozenosti Bohu odcizeni. Duch svatý mluví o tom takto: **Efezským 2,1** „mrtví pro svá provinění a pro své hříchy.“ **Izajáš 1,5.6** „...Celá hlava je nemocná a celé srdce zemdlené. ⁶Od paty k hlavě na něm není zdravého místa...“ Satan nás drží ve své léčce; byli jsme jím **2. Timoteovi 2,26** „chyceni, abychom činili jeho vůli.“ Bůh nás chce uzdravit, vysvobodit nás. Protože to však vyžaduje úplnou proměnu, obnovu celé naší přirozenosti, musíme se Mu cele odevzdat. (srv. CK 31.2)

OHC – Naše nejvyšší povolání 342.2 Náboženství, které je postaveno na vlastním já, je bezcenné, neboť Bůh nepřipouští žádný kompromis se sobectvím... OHC 342.2

OHC – Naše nejvyšší povolání 342.3 Kristovo náboženství je pevnou tkaninou, složenou z nesčetných vláken, utkaných s citem a zručností. Tuto tkaninu lze utkat pouze díky moudrosti, kterou nám dává Bůh. Důvěřujeme-li sami sobě, vtahujeme do ní nitky sobectví a vzor se kazí.

SC – Cesta ke Kristu 18.1 Je pro nás nemožné, abychom se vlastními silami vyprostili z propasti hříchu, v níž jsme ponořeni. Naše srdce jsou zkažená a my je nemůžeme změnit. **Jób 14,4** „Kdo učiní z nečistého čisté? Nikdo.“ **Římanům 8,7** „Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže.“ Výchova, kultura, ve které člověk žije, rozhodování a lidské úsilí působí ve své oblasti vlivu. Zde jsou však neúčinné a bezmocné. Mohou způsobit zlepšení v chování, nemohou však změnit srdce, nemohou očistit prameny života. Musí existovat síla činná zevnitř, musí přijít nový život shůry, než mohou být lidé proměněni od hříchu k svatosti. Touto silou je Kristus. Jen jeho milost může oživit umrtvené duševní schopnosti a přivést je k Bohu, k svatosti. (srv. CK 14.1)

SC – Cesta ke Kristu 18.2 Spasitel řekl: **Jan 3,3** „Nenarodíli se kdo znovu shůry“, což znamená: dokud nepřijme nové srdce, nové touhy, nová předsevzetí a nové pohnutky, jež vedou k novému životu, „nemůže spatřit Boží království“. Myslet si, že je třeba rozvíjet dobro, jež je v člověku od narození, je fatálním klamem. **1. Korintským 2,14** „Tělesný člověk však nepřijímá věci Ducha [Božího], neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.“ **Jan 3,7** „Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu shůry.“ (srv. CK 14.2)

SC – Cesta ke Kristu 19.1 Apoštol Pavel to všechno poznal a napsal o tom: **Římanům 7,16** „Souhlasím se Zákonem, že je dobrý.“ V úzkosti duše a v zoufalství však dodává: **Římanům 7,14** „já však jsem tělesný, prodaný do otroctví hříchu“. Toužil po čistotě, spravedlnosti, které vlastními silami nemohl dosáhnout, a proto volal: **Římanům 7,24** „Já nešťastný člověk! Kdo mne vysvobodí z těla této smrti?“. Takové volání vychází ze zklamaných srdcí ve všech zemích a ve všech dobách. Pro všechny je jen jediná odpověď: **Jan 1,29** „Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa“. (srv. CK 14.3-15.1)